

TRETTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 1 JULI

Läsning

1 Mos 18:16–33

Männen stod upp för att gå från Mamres terebintlund och vände sina blickar ned mot Sodom, och Abraham gick med för att följa dem. Och Herren sade: »Kan jag väl dölja för Abraham vad jag tänker göra? Av Abraham skall ju bli ett stort och mäktigt folk, och i honom skall alla folk på jorden bli välsignade. Ty därtill har jag utvalt honom, för att han skall befalla sina barn och sitt hus efter sig att hålla Herrens väg och utöva rättfärdighet och rätt, för att Herren må låta det komma över Abraham, som han har lovat honom.«

Och Herren sade: »Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår. Därför vill jag gå ditned och se om de verkligen i allt har gjort efter det rop som har kommit till mig. Om så inte är, vill jag veta det.«

Männen begav sig därifrån och gick mot Sodom. Men Abraham stod ännu kvar inför Herren. Och Abraham trädde närmare och sade: »Vill du då förgöra den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige? Kanhända finns femtio rättfärdiga i staden. Vill du då förgöra den och inte skona orten för de femtio rättfärdigas skull som finns där? Bort det, att du skulle göra så och döda den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige, så att det skulle gå den rättfärdige som den ogudaktige. Bort det ifrån dig! Skulle han som är hela jordens domare inte göra vad rätt är?«

Herren sade: »Om jag i Sodom finner femtio rättfärdiga inom staden, så vill jag skona hela orten för deras skull.« Men Abraham svarade och sade: »Se, jag har dristat mig att tala till Herren, fastän jag är stoft och aska. Kanhända skall det fattas fem i de femtio rättfärdiga. Vill du då för de fems skull fördärva hela staden?« Han sade: »Om jag där finner fyrtiofem, så skall jag inte fördärva den.« Men han fortsatte att tala till honom och sade: »Kanhända skall fyrtio finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte göra det, för de fyrtios skull.«

Då sade han: »Herre, vredgas inte över att jag ännu talar något. Kanhända skall trettio finnas där.« Han svarade: »Om jag där finner trettio, så skall jag inte göra det.« Men han sade: »Se, jag har dristat mig att tala till Herren. Kanhända skall tjugo finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte fördärva den, för de tjugos skull.«

Då sade han: »Herre, vredgas inte över att jag talar ännu en gång. Kanhända skall tio finnas där.« Han svarade: »Jag skall då inte fördärva den, för de tios skull.« Och Herren gick bort, sedan han hade talat ut med Abraham. Och Abraham vände tillbaka hem.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 8–11 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,

allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!

Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 8:18–22

Vid den tiden då Jesus såg så mycket folk omkring sig, befallde han att man skulle fara över till andra sidan sjön. En skriftlärd kom fram och sade till honom: »Mästare, jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« En annan av lärjungarna sade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Men Jesus svarade: »Följ mig och låt de döda begrava sina döda.«

TISDAG DEN 2 JULI

Läsning

1 Mos 19:15–29

Änglarna manade på Lot och sade: »Stå upp och ta med dig din hustru och dina båda döttrar, som du har hos dig, för att du inte må förgås genom stadens missgärning.« Och då han ännu dröjde, tog männen honom vid handen tillsammans med hans hustru och hans båda döttrar, ty Herren ville skona honom. Och de förde honom ut, och när de var utanför staden, släppte de honom. Och medan de förde dem ut, sade den ene: »Fly för ditt livs skull. Se dig inte tillbaka, och dröj ingenstans på Slätten. Fly undan till bergen, så att du inte förgås.«

Men Lot sade till dem: »Ack nej, Herre. Se, din tjänare har ju funnit nåd för dina ögon, och stor är den barmhärtighet som du gör med mig, då du vill rädda mitt liv. Men jag förmår inte fly undan till bergen. Jag är rädd att olyckan hinner mig, så att jag omkommer. Se, staden därborta ligger helt nära, och det är lätt att fly dit, och den är liten. Låt mig fly undan dit – den är ju så liten – för att jag må bli vid liv.«

Då svarade han honom: »Nåväl, jag skall göra dig till viljes också i detta. Jag skall inte omstörta den stad som du talar om. Men skynda att fly undan dit; ty jag kan ingenting göra, förrän du har kommit dit.« Därav fick staden namnet Soar.

Då nu solen hade gått upp över jorden och Lot hade kommit till Soar, lät Herren svavel och eld regna från himmelen, från Herren, över Sodom och Gomorra. Och han omstörtade dessa städer med hela Slätten och alla dem som bodde i städerna och det som växte på marken. Och Lots hustru, som följde efter honom, såg sig tillbaka. Då blev hon en saltstod.

Och när Abraham tidigt följande morgon gick till den plats där han hade stått inför Herren, och såg ned över Sodom och Gomorra och över hela Slättlandet, då fick han se en rök stiga upp från landet, lik röken från en smältugn. Så skedde då, att när Gud fördärvade städerna på Slätten, tänkte han på Abraham och lät Lot komma undan omstörtningen, då han omstörtade städerna där Lot hade bott.

Responsoriepsalm

Ps 26:2–3, 9–12 (R. 3a)

R. Din nåd är inför mina ögon.

Utforska mig, Herre, och sätt mig på prov,
rannsaka mina njurar och mitt hjärta.

Ty din nåd är inför mina ögon,
och jag vandrar i din sanning. R.

Ryck inte bort mig med syndarna,
inte mitt liv med de blodgiriga,
i vilkas händer är skändlighet
och vilkas högra hand är full av mutor. R.

Jag är ju ostrafflig,
rädda mig och var mig nådig.
Mina fötter står på säker grund,
i församlingarna skall jag lovsjunga Herren. R.

Halleluja

Ps 130:5

V. Jag väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord.

Evangelium

Matt 8:23–27

Vid den tiden steg Jesus i båten och hans lärjungar följde med. Plötsligt blev det så stark sjögång att båten nästan försvann bland vågorna. Men han sov. De gick fram och väckte honom: »Herre, hjälp oss, vi går under.« Han sade: »Varför är ni rädda, ni trossvaga?« Sedan reste han sig och hutade åt vindarna och sjön, och det blev alldeles lugnt. Folk häpnade och sade: »Vem kan han vara? Till och med vindarna och sjön lyder honom.«

ONSDAG DEN 3 JULI

TOMAS, APOSTEL
Fest

Läsning

Ef 2:19–22

Ni är inte längre gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. Genom honom hålls hela byggnaden ihop och växer upp till ett heligt tempel i Herren; genom honom fogas också ni samman till en andlig boning åt Gud.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 20:29

V. Saliga de som inte har sett
men ändå tror, säger Herren.

Evangelium

Joh 20:24–29

En av de tolv, Tomas, som kallades Tvillingen, hade inte varit med när Jesus kom. De andra lärjungarna sade nu till honom: »Vi har sett Herren«, men han sade: »Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida, tror jag det inte.« En vecka senare var lärjungarna samlade igen, och Tomas var med. Då kom Jesus, trots att dörrarna var reglade, och stod mitt ibland dem och sade: »Frid åt er alla.« Därefter sade han till Tomas: »Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!« Då svarade Tomas: »Min Herre och min Gud.« Jesus sade till honom: »Du tror därför att du har sett mig. Saliga de som inte har sett men ändå tror.«

TORSDAG DEN 4 JULI

Läsning

1 Mos 22:1-19

Det hände sig att Gud satte Abraham på prov. Han sade till honom: »Abraham!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Ta din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där som brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.«

Tidigt följande morgon lastade Abraham sin åsna och tog med sig två av sina tjänare och sin son Isak. Och sedan han hade huggit sönder ved till brännoffer, bröt han upp och begav sig iväg till den plats som Gud hade sagt honom. När nu Abraham på tredje dagen lyfte upp sina ögon och fick se platsen på avstånd, sade han till sina tjänare: »Stanna här med åsnan. Jag och gossen vill gå ditbort. När vi har tillbett, skall vi komma tillbaka till er.«

Och Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gick så båda tillsammans. Då talade Isak till sin fader Abraham och sade: »Min fader!« Han svarade: »Vad vill du, min son?« Han sade: »Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?« Abraham svarade: »Gud utser nog åt sig fåret till brännoffret, min son.« Så gick de båda tillsammans.

När de nu hade kommit till den plats som Gud hade sagt Abraham, byggde han där ett altare och lade veden på det. Sedan band han sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham räckte ut sin hand och tog kniven för att slakta sin son. Då ropade Herrens ängel till honom från himmelen och sade: »Abraham! Abraham!« Han svarade: »Här är jag.« Då sade han: »Låt inte din hand komma vid gossen, och gör ingenting med honom. Ty nu vet jag att du fruktar Gud, nu då du inte har undanhållit mig din ende son.«

När då Abraham lyfte upp sina ögon, fick han bakom sig se en vädur, som hade fastnat med sina horn i ett snår. Abraham gick dit och tog väduren och offrade den till brännoffer i sin sons ställe. Och Abraham gav den platsen namnet Herren utser. Nu för tiden heter den Berget där Herren låter se sig.

Och Herrens ängel ropade för andra gången till Abraham från himmelen och sade: »Jag svär vid mig själv, säger Herren: Eftersom du har gjort detta och inte undanhållit mig din ende son, därför skall jag rikligen välsigna dig och göra din säd talrik som stjärnorna på himmelen och som sanden på havets strand. Och din säd skall inta sina fienders portar. Och i din säd skall alla folk på jorden välsigna sig, därför att du lyssnade till mina ord.« Sedan vände Abraham tillbaka till sina tjänare. Och de stod upp och gick tillsammans till Beer-Seba och Abraham bodde där.

Responsoriepsalm

Ps 116:1-6, 8-9 (R. 9)

R. Jag skall få vandra inför Herren i de levandes land
eller: Halleluja.

Jag har Herren kär,

ty han hör min röst och mina böner.
Ja, han har böjt sitt öra till mig,
i hela mitt liv skall jag åkalla honom. R.

Dödens band omvärvde mig,
och dödsrikets ångest grep mig,
jag kom i nöd och bedrövelse.
Men jag åkallade Herrens namn:
»Herre, rädda mitt liv!« R.

Herren är nådig och rättfärdig,
vår Gud är barmhärtig.
Herren beskyddar de hjälplösa,
jag var i nöd, och han hjälpte mig. R.

Ja, du har räddat mitt liv från döden,
mitt öga från tårar, min fot ifrån fall.
Jag skall få vandra inför Herren
i de levandes land. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 9:1-8

Vid den tiden steg Jesus i en båt och for över sjön till staden där han bodde. Där kom de till honom med en lam som låg på en bår. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: »Var inte orolig, mitt barn, dina synder är förlåtna.« Några skriftlärda sade då för sig själva: »Han hädar ju.« Jesus såg vad de tänkte och sade: »Varför bär ni onda tankar i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga: Dina synder är förlåtna eller att säga: Stig upp och gå? Men för att ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder« – och nu talade han till den lame – »stig upp, ta din bår och gå hem.« Och mannen steg upp och gick hem. När folket såg det greps de av fruktan och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människorna.

FREDAG DEN 5 JULI

Läsning

1 Mos 23:1-4, 19; 24:1-8, 62-67

Sara blev 127 år gammal och dog i Kirjat-Arba, det är Hebron, i Kanaans land. Och Abraham kom och höll dödsklagan efter Sara och begrät henne. Därefter stod Abraham upp och gick bort från den döda och talade så till Hets barn: »Jag är en främling och gäst hos er. Låt mig nu få en egen grav hos er, så att jag kan föra min

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 9:9-13

Vid den tiden när Jesus var på vandring, fick han se en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

LÖRDAG DEN 6 JULI

Läsning

1 Mos 27:1-5, 15-29

När Isak hade blivit gammal och hans ögon var skumma, så att han inte kunde se, kallade han till sig Esau, sin äldste son, och sade till honom: »Min son!« Han svarade honom: »Vad vill du?« Då sade han: »Se, jag är gammal och vet inte när jag skall dö. Så ta nu dina jaktredskap, ditt koger och din båge, och gå ut i marken och jaga villebråd åt mig. Laga sedan till åt mig en smaklig rätt, en sådan som jag tycker om, och bär in den till mig till att äta, för att min själ må välsigna dig, innan jag dör.«

Men Rebecka hörde hur Isak talade till sin son Esau. Och medan Esau gick ut i marken för att jaga villebråd tog hon Esaus, sin äldre sons, högtidskläder, som hon hade hos sig i huset, och satte dem på Jakob, sin yngre son. Och med skinnen av killingarna betäckte hon hans händer och den släta delen av hans hals. Sedan lämnade hon åt sin son Jakob den smakliga rätten och brödet som hon hade tillagat.

Och han gick in till sin fader och sade: »Min fader!« Han svarade: »Vad vill du? Vem är du, min son?« Då sade Jakob till sin fader: »Jag är Esau, din förstfödde. Jag har gjort som du sade till mig. Sätt dig upp och ät av mitt villebråd, för att din själ må välsigna mig.« Men Isak sade till sin son: »Hur har du så snart kunnat finna något, min son?« Han svarade: »Herren, din Gud, skickade det i min väg.«

Då sade Isak till Jakob: »Kom hit, min son, och låt mig ta på dig och känna om du är min son Esau eller inte.« Och Jakob gick fram till sin fader Isak. Och när denne hade tagit på honom, sade han: »Rösten är Jakobs röst, men händerna är Esaus händer.« Och han kände inte igen honom, ty hans händer var ludna som hans broder Esaus händer. Och han välsignade honom. Men han frågade: »Är du verkligen min son Esau?« Han svarade: »Ja.«

Då sade han: »Bär hit maten åt mig och låt mig äta av min sons villebråd, för att min själ må välsigna dig.« Och han bar fram den till honom, och han åt. Och

han räckte honom vin, och han drack. Därefter sade hans fader Isak till honom:
»Kom hit och kyss mig, min son.« När han då gick fram och kysste honom, kände han lukten av hans kläder och välsignade honom. Han sade: »Se, av min son utgår doft, lik doften av en mark som Herren har välsignat. Så må Gud ge dig av himmelens dagg och av jordens fetma och säd och vin i rikligt mått. Må folk tjäna dig och folkslag falla ned för dig. Bli en herre över dina bröder, och må din moders söner falla ned för dig. Förbannad vare den som förbannar dig, och välsignad vare den som välsignar dig!«

Responsoriepsalm

Ps 135:1-6 (R. 3a)

R. Lova Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

Lova Herrens namn,
lova det, ni Herrens tjänare,
ni som står i Herrens hus,
i gårdarna till vår Guds hus. R.

Lova Herren, ty Herren är god,
lovsjung hans namn, ty det är ljuvligt.
Herren har utvalt Jakob åt sig,
Israel till sin egendom. R.

Detta vet jag: Herren är stor,
att vår Herre är förmer än alla gudar.
Herren kan göra allt vad han vill,
i himlen och på jorden, i haven och i alla djup. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 9:14-17

Vid den tiden kom Johannes lärjungar fram till Jesus och frågade: »Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna fastar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopgästerna sörja så länge brudgummen är hos dem. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och då kommer de att fasta. Ingen sätter en bit okrympt tyg på ett gammalt plagg, för då sliter lappen med sig bitar av plagget, och det blir en värre reva. Och man slår inte nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna och vinet rinner ut och säckarna förstörs. Nej, nytt vin häller man i nya säckar, då har man kvar både vin och säckar.«

FJORTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 7 JULI

Första läsningen

Jes 66:10–14c

Gläds med Jerusalem,
jubla över henne,
alla som älskar henne.
Dela hennes glädje,
alla som har sörjt över henne.
Då kan ni dia er mätta
och finna tröst i hennes famn,
suga och njuta
hennes tunga bröst.
Så säger Herren:
Jag leder lycka till henne som en flod,
folkens skatter som en forsande ström.
Hennes barn skall bli burna i famnen
och bli gungade på knäet.
Som en mor tröstar sitt barn,
så skall jag trösta er.
I Jerusalem skall ni finna tröst.
När ni ser det skall era hjärtan glädjas,
era kroppar få nytt liv som det friska gräset.
Herrens tjänare skall lära känna hans makt.

Responsoriepsalm

Ps 66:1–3a, 4–7a, 16, 20 (R. 1)

R. Hylla Gud, hela världen.

Hylla Gud, hela världen,
spela och ära hans namn,
ära honom med lovsång!
Säg till Gud: Våldiga är dina verk! R.

Hela världen tillber dig,
spelar till din ära och lovsjunger ditt namn.
Kom och se Guds gärningar,
hans våldiga verk bland människor. R.

Han förvandlade havet till torr mark,
de gick till fots genom floden.
Låt oss glädjas över honom.
Han härskar för evigt i sin makt. R.

Kom och lyssna, alla som fruktar Gud,
jag skall berätta vad han gjort för mig.
Lovad vare Gud,

som inte avvisade min bön,
inte vägrade mig sin nåd. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 645

Andra läsningen

Gal 6:14–18

Jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst och död för mig och jag för världen. Omskärelsen har ingen betydelse och inte förhuden heller, det är fråga om en ny skapelse. Frid och förbarmande åt dem som vill leva efter denna ordning, åt Guds Israel.

I fortsättningen får ingen ställa till besvär för mig, jag bär Jesu märken på min kropp. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er ande, bröder. Amen.

Halleluja

Kol 3:15a, 16a

V. Låt Kristi frid råda i era hjärtan,
låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom.

Evangelium

Luk 10:1–12, 17–20

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.

Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av – behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. – Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.«

De sjuttio två kom glada tillbaka och sade: »Herre, till och med demonerna lyder oss när vi uttalar ditt namn.« Han svarade: »Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blix. Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er. Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 10:1–9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«